

Chotyměřáček

Ročník 27

Duben 2019

ZDARMA

**Před 100 lety začal učitel Josef Jireš vyučovat v české škole
- 1. 10. 1919.
30 let od Sametové revoluce.**

Usnesení ze zasedání rady obce Chotyně dne 19. března 2019

1. Rada rozhodla zvýšit nájemné v bytech, kde je v současné době částka za 1m² 29,55 Kč (poslední navýšení nájmu bylo v roce 2010) a 31,10 Kč (nájem od roku 2013) o 20%, tj. na částku 35,50 Kč a 37,30 Kč za 1m² a dále u všech 4 bytů v č.p. 234, kde je v současné době částka za 1 m² 35,26 Kč (tento nájem je stanoven od roku 2003) na 42,30 Kč. Majitelé těchto bytů dostanou oznámení dopisem do konce dubna 2019 a zvýšené nájemné začnou platit od 1. srpna 2019. V roce 2020 se nájem zvedat nebudou, ale od 1. dubna 2021 dojde k pravidelnému ročnímu navyšování nájmu o inflaci. Toto se netýká Domu s pečovatelskou službou, kde nám výši nájemného stanoví Ministerstvo pro místní rozvoj.

Toto navýšení nájmu nám umožňuje zákon č. 89/2012 Sb, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 2249.

V mnohých obecních bytech, kde se měnili nájemníci nebo se dělaly nějaké úpravy, nájemníci již platí podstatně vyšší nájem. Ten se teď zvedat nebude a ani v roce 2020. Ale od 1. dubna 2021 se bude nájem zvedat o inflaci, kde se jedná o pár procent, u všech nájemních bytů každoročně. V Domě s pečovatelskou službou je v současné době nájem za 1 m² ve výši 61,10 Kč – stanovena dotační podmínka Ministerstvem pro místní rozvoj a v uvolněných bytech v DPS je za 1 m² 93,20 Kč.

Na Grabštejně v č.p. 5 se nájem zvedne ve 3 bytech. V Chotyni č.p. 16 se nájem zvedne v 8 bytech. V Chotyni v č.p. 136 se nájem zvedne u 1 bytu a v č.p. 138 také u jednoho bytu.

V Chotyni 148 jsou již nájem vyšší, v č.p. 151 zvýšení u jednoho bytu, v č.p. 152 také u

jednoho bytu, v č.p. 154 také u jednoho bytu, v č.p. 155 u dvou bytů, v č.p. 157 u jednoho bytu. V č.p. 175 Chotyně u všech 6 bytů, v č.p. 200 u bytu a v č.p. 234 u všech 4 bytů. V č.p. 75 již nájem zvýšený je.

starostka

**Připomínáme si naši chotyňskou historii
Ze vzpomínek ing. Jana Dvořáka**

Špejchar

Už při mém prvním setkání s bývalým velkostatkem jsem byl ohromen tak velkou stavbou. Již v době císařovny Marie Terezie se všude na panstvích budovaly velké sýpky. Ty pak sloužily jako železné zásoby pro roky, kdy byla neúroda.

V sedmdesátých letech minulého století se houfně ve všech okresech budovala betonová síla, kde se skladovalo vykoupené obilí od zemědělců. Namnoze jsou to stavby docela ohyzdné, ale pro uskladnění zásob obilí, řepky a dalších krmiv velice praktické.

Grabštejnský špejchar je z roku 1738. Má několik pater na dlouhých příčných trámech o délce jistě 20 metrů. Na nich jsou pak bytelné podlahy z fošen. Přesněji řečeno, tehdy (v šedesátých letech minulého století) tam byly. Dnes jsou údajně vyřezány nezjištěným pachatelem.

Obilí se do pater přepravovalo kapsovými výtahy a pak se rozvádělo na jednotlivé části pater samospádem, stejně tak i mezi patry. Nejnižší, přízemní patro bylo vybaveno přesnými čističkami a třídičkami obilovin,

luskovin i olejin, ze kterých šly jednotlivé frakce do pytlů.

Čistili jsme tu od semen koňského bobu až po mák, hořčici a řepku. Tlusté kamenné zdi mají jen menší okénka, která mají mříže proti vniknutí ptáků. V devatenáctém století údajně špejchar sloužil i jako lazaret pro vojáky.

Za mého začátku byl vedoucím nějaký pan Šplíchal. Mimo něho tam jako obsluha dvou čističek pracoval bývalý zahradník velkostatku pan Vnouček a menší chlapík Ondra z rodiny Kudlákových, kteří bydleli ve spodním dvoře. O žních a po nich pracovalo ve špejcharu množství brigádníků, kteří dřevěnými lopatami přehrhovali sklizené druhy, aby přirozeně prosychaly a neplesnivěly. Většinou to byli kluci ve věku 14-15 let, kteří si v létě rádi vydělali.

Již od dob hraběcího velkostatku se na polích pěstovalo ušlechtilé obilí, které se po vyčistění a dosušení používalo jako uznané osivo. Grabštejn sloužil jako tzv. semenářské hospodářství. Takové obilí se prodávalo pochopitelně dražší než obilí do mlýnů nebo ke šrotování dobytka.

Pana Vnoučka jsem si velmi vážil pro jeho chování. Byl to zkušený člověk s výborným vystupováním. Bydlel s manželkou a dcerou již v Chotyni v krásné vilce nad údolím. Pana Šplíchala, který byl silně neurotický, vystřídal známý hrádecký muzikant Čestmír Kuňeš, zvaný Čenda. Zajíímavý člověk.

Byl to původně účetní, nádherně psal vzorným rukopisem. Hrál výtečně na housle a povahou byl „cyklista“. Jistěže to bylo ne proto, že by holdoval kolu. Měl povahu : na ty pod sebou šlapal a vůči „vrchnosti“ se hrbil. Zejména na kluky brigádníky řval na celé kolo „Nechod' mi tu jako Scheinflugová po jevišti“ a podobně. Časem i ti kluci věděli, jak herečka chodila a také to parodovali.

V červenci 1968 tam měl Čenda dokonce na brigádě 5 francouzských studentů, kteří chtěli poznat, jak to u nás v zemědělství chodí. To byla Čendova „hvězdná chvíle“. On

totiž ze střední školy znal franštinu a zářil při konverzaci s nimi.

Lituji, že jsem se pana Vnoučka tehdy neptal více, jak to chodilo za první republiky na statku. Všechny ty lidi po letech vidím před sebou, ale už mi nic neřeknou. Škoda!

Příště vzpomínka na chotyňský basketbal.

V minulém Chotyňáčkovi jsem slíbila rozpočet na rok 2019, potom jsem ho tam zapoměla dát. Takže nyní.

Rozpočet obce Chotyně na rok 2019.

Příjmy

Daň z příjmu FO ze záv. činnosti	3 450 000
Daň z příjmu FO ze SVČ	75 000
Daň z příjmu FO – kap. výnosy	310 000
Daň z příjmu PO	2 720 000
DPH	7 000 000
Odvody za odnětí zem.půdy	10 000
Poplatek za likr.kom.odpadu	455 000
Poplatek ze psů	13 000
Příjmy úhrad za dobýv.nerostů	38 000
Správní poplatky	12 000
Daň z hazardních her	100 000
Daň z nemovitosti	680 000
Splátky půjček od obyvatel	60 000
Dotace na veř.správu	216 200
Dotace ze státního rozpočtu (VPP)	100 000
Dotace – kraj	100 000
Správa v lesním hospodářství	5 000
Odvádění a čištění odpad.vod	60 000
Příjmy – knihovna	3 000
Bytové hospodářství – služby	330 000
Bytové hospodářství – pronájem	880 000
Nebytové hospodářství – nájem	120 000
Pohřebnictví	5 000
Komun. služby	100 000
Sběr a svoz kom. odpadů	60 000
DPS – služby	500 000
DPS – nájem	820 000
Činnost místní správy	75 000
Celkem příjmy	18 297 200

Výdaje

Útulky – psi, kočky	15 000
Správa v lesním hospodářství	10 000
Internet	10 000
Silnice – údržba, opravy	200 000
Dopravní obslužnost	89 370
Pitná voda, vodohospod.	100 000
ČOV	80 000
ZŠ a MŠ Chotyně	1 527 000
Knihovna	30 000
Kultura – zájm.činnost	250 000
Ostatní tělových.činnost	260 000

Zájmová činnost	110 000
Bytové hospodářství	1 100 000
Nebytové hospodářství	40 000
Veřejné osvětlení	1 700 000
Pohřebnictví	100 000
Komun. služby a územní rozvoj	450 000
Svoz nebezp. odpadů	15 000
Sběr a svoz kom. odpadů	1 100 000
Péče o vzhled obcí, veř. zeleň	150 000
Pečov. Sl., příspěvky na soc. sl.	15 000
Bezpečnost a veřejný pořádek	180 000
Dům s peč. Službou	2 118 673
Ochrana obyvatelstva	200 000
Požární ochrana	431 500
Zastupitelstvo	1 915 000
Činnost místní správy	4 228 500
Platby daní – DPH	35 000
Příspěvky mikroregionu	50 000
Celkem výdaje	16 510 043
Splátka úvěru – jistina	1 636 104
Celkem výdaje včetně jistiny	18 146 147
Financování - 151 053 (znamená přebytek)	
Na účtu k 31.12.2018 částka 2 389 907,29 Kč	

Poesie a povídky Pana Mirka Černého Zdravice lesu

Zdráv buď příteli můj milý,
at' v kamizole zelené jsi
či oblékl jsi háv svůj bílý
a jedním okem spíš.

Sty dalšími jak já vím,
svých dětí hlídáš skryš
před zlem co náhle přijít může.

Já nepřinesl dary, ba ani ne růže,
když dobře vím, že máš jich dost,
vždyť sám jsem kdysi květy šípků
své milé nosil pro radost.

I dnes tě prosím příteli můj milý,
odemkni brány chrámů svých,
at' z dubů jsou či břízek bílých,
nebo ze smrků ztepilých.

Chci vidět je a cítit jejich vůně,
ze studánky pít a u lesní tůně,
do trávy lehnout, o rusalkách snít.

Zdráv dlouho buď příteli můj milý,
ty věčný jsi, já dobíhám k cíli
a je na čase hold ti vzdát.
Tak díky za všechny tvé dary,
ty dal jsi mně co měl jsem rád.

Jazyk za zuby držeti...

Tak nějak bývá vysvětlována svatá povinnost mlčet o něčem a dokonce ve způsobu rozkazovacím, lze toto doporučení považovat za výhrůžku hrubého zrna. Dějí se ale v životě věci, které podobné výklady mohou obrátit zcela na hlavu.

Bylo to na první štaci mé profesionální kynologické cesty v malé jednotce na severu Čech. Nastoupil jsem krátce po příchodu nováčků a spadl tak rovnou do úkolu přidělit jim psy, kteří zde zůstali po „staré máze“. Ta, jak známo po celém světě, nikdy žádnou dobrosrdečností vůči svým mladším kolegům nevyunikala a psy před svým odchodem řádně „nabrousila“. Čtyřnozí veteráni poznávali, že někteří noví psovodi na ně nemají a bojovali o prvenství hlava nehlava. Byli i první pokoušení, ale to už patří k věci i zkušenostem, že každý učedník bývá i mučedník. Byl jsem v historii této jednotky prvním psím profesionálem a tak ze strany dřívějších poradců velitele pro kynologii nebyla žádná nouze o různé schválnosti a podrazy. Naštěstí byl velitel vzácně rozumný člověk, navíc se vztahem k přírodě a dal mně zelenou, abych prý ukázal, co umím. A protože každý, kdo je placený za svoji práci, by ji měl umět, zkusil jsem to. Nejprve jsem k velké nelihosti bývalého kynologa rozházel jím vytvořené dvojice psovodů a seřadil je podle svého i podle úkolu výcviku. Asi po měsíci tohoto zásahu se začaly objevovat první výsledky. Vojáci se přestávali bát psů, ti zase nové psovody uznávali a přidáme-li všeobecnou radost, že se dílo povedlo, začínala kynologie příslušníky prvního ročníku bavit, bohužel až na jednoho.

Byl to drobný vojáček, jehož příjmení mělo něco společného se životem ptáků a opravdu jeho věčně rozčepýřená hlava při-

pomínala jakési neupravené hnízdečko. Říkejme mu tedy tak dále ve zcela dobrém úmyslu. Byl to smolař od přírody až hrůza a bylo lépe se mu vyhnout na sto honů při jakémkoliv činnosti. Jenže vyhýbejte se vojáčkovi, ze kterého máte udělat psovoda.

Zkoušel jsem udělat všechno možné i nemožné, ale milý Hnízdečko byl jako ze dřeva. Při této příležitosti se musím zastat všech vojenských pedagogů a veřejně prohlásit, že oproti civilním to mají o hodně složitější, nikdy jsem totiž neviděl ani neslyšel, že by na vojně někdo propadl nebo opakoval ročník. Z uvedených důvodů jsem si dovolil vnuknutí myšlenky, že Hnízdečkovi přidělím Bojara.

Bojar byl asi tříletý kříženec německého ovčáka s něčím, co muselo být velmi ošklivé a hloupé a bůhví, jak se do služeb armády dostal. Měl dlouhou, úzkou hlavu, šikmé oči a tělo jako válek na nudle se strmými končetinami. Pro totální neschopnost byl již v minulosti navržený k vyřazení, ale čekalo se bohužel již celý rok na splnění návrhu. Můj úmysl byl docela prostý i pochopitelný. Když nemůžu vyřadit Bojara ani Hnízdečka, dám je dohromady a nebudu po nich vůbec nic chtít. Bojar se alespoň po roce dostane z kotce ven a Hnízdečko si snad trochu zvykne držet v ruce vodítko se psem. Nabalil jsem tedy milému vojáčkovi plné kapsy různých pamlsků a vysvětlil mu, že bude jen tak se psem chodit, občas ho přivolá jménem a když přijde, podá mu přes náhubek nějaký ten pamlsék. První dva dny všechno probíhalo podle představ a k mé spokojenosti, ale třetí byl asi rozhodující a stal se pro mě nezapomenutelným. Byl opět výcvikový čas a tak jsem všechny psovody a psy mimo službu shromáždil na nedalekém cvičišti, vysvětlil nové cviky a kontroloval jejich samostatné provádění. Hnízdečko se s Bojarem zdržovali v mé blízkosti, abych je mohl lépe hlídat, ale neuhlídal jsem. Za mými zády se ozval zoufalý výkřik a zlobné vrčení psa. Rychleji jsem se nemohl otočit a co nevidím. Ošklivý Bojar stojí předními nohama Hní-

zdečkovi na prsou a tluče do něho náhubkem jako vzteklý. No počkej ty potvoro, být ošklivý, hloupý a ještě zlý, hned uvidíš, zač je toho loket. Několika kroky jsem byl u znešvažené dvojice a říkám vyděšenému vojáčkovi, aby mně pomalu podal vodítko. Není však schopný jakéhokoliv pohybu. Také Bojar přestal tlouct náhubkem do svého pamlskodárce, ale nohy z jeho prsou dosud nemínil stáhnout. Beru si tedy vodítko z ruky vojáka sám a s povelém fuj, strhávám psa z jeho hrudi. Na tohle zřejmě nebyl Bojar zvyklý a stojí s ocasem pod břichem jako opařený. Chci se zeptat Hnízdečka, proč k napadení došlo, ale vidím mu jen záda, prchá k útvaru a ani se neohlédne. Je to asi řízení osudu a hlavně další důvod, jak se zbavit obou výtečnicků. Musím však odvést Bojara do kotce, je to nedaleko. Stále stojí s ocasem pod břichem a tupě zírá mimo mě. Tak jdeme, k noze, zavelím, ale Bojar se ani nehne a nechává se několik kroků táhnout za mnou jako pluh. Vracím se tedy k němu, abych ho pohladil a pomocí pamlsku uvolnil ze stresu, to jsem si ale dal. Pes počkal na moje sehnutí a pak vyrazil jako blesk proti obličejí. Stačil jsem ještě uhnout přímému nárazu, ale nějaká oděrka zcela jistě pod okem bude. Fuj je to, křiknu a trhnu vodítkem, co mám síly. Bojar odlétl jako míček na gumičce, ale už je tady zpátky s novým útokem na prsa. Opakuji úkon a snažím se rozzuřeného psa předpaženými rukama udržet od těla na zadních nohou a omezit mu dech i bojovnost. Stojí na zadních a uslintanou tlamou chňape po vodítku. Jak to, že chňape? Nemá náhubek! Ten se zatím pohupuje na mých prsou zavěšený na knoflíku zimního kabátu. Ta nešťastná dlouhá, úzká hlava! Předpažení ochabuje námahou a také Bojar přestal bojovat. Je čas k usmíření. Pomalu pouštím psa na všechny čtyři a pokusím se mu nasadit náhubek, zdá se, že se to podaří. Hodný Bojárek, hodný, snažím se psa uklidnit a přetahuji týlní řemen náhubku přes uši. Trhnul prudce hlavou a vyrazil proti ruce. Náhubek je bůh ví kde a pes s hysterickým

jekotem útočí opět někam na moji hrud'. Odhazuji ho obouma rukama a uskakují nazad před dalším útokem, příští nezvládnou. Ze všech stran se sbíhají psovodi, stačím ještě zahlédnout, ale pak padám nazad přes zmrzlou krtičinu. Ruce se v pádu rozlétají, Bo-jar útočí na bližší a v slepé zuřivosti se široce otevřenou tlamou doslova na ni nabodl. Víím jen, že ležím na zádech s rukou někde hluboko v tlamě psa a cítím v dlani kluzkou hmotu - jazyk. Sevřel jsem jej instinktivně, nic jiného mě v tuto chvíli nenapadlo a ne-mohl jsem snad ani nic jiného udělat. Bojar ječí bolestí i hrůzou z dosud nepoznaného a seká čelistmi jako šicí stroj, rychle, ale bez důrazu, nemůže mě totiž zřejmě pořádně kousnout. Vojáci jsou tady a první bez psa, kterého někde prozřetelně přivázal, chytá vodítko Bojara do svých rukou a natahuje je. Ted'! Vytrhl jsem ruku ze psí tlamy a ro-ztrhl její hřbet o horní špičáky, jinak je ce-lá a hlavně funkční. Také Bojar nemá žádnou chuť dále bojovat, je vyděšený a táhne no-vého psovoda směrem ke kotcům.

A tak díky tomuto neobyčejnému příběhu jsem zjistil, že držet jazyk za zuby nemusí znamenat vždycky jen pouhé mlčení, i to, že tolik obávané injekce proti vzteklině do podkoží břicha vůbec nebolí. Ale upřímně radím, nezkoušejte to.

V Jizerských horách může ve spolupráci se ZZS LK podávat analgetika i Horská služba

Horská služba Jizerské hory ve spolupráci se Zdravotnickou záchrannou službou Libereckého kraje začala letos v zimě jako první v České republice podávat zraněným léky na tlumení bolesti. Pacientům, kteří jsou v pro záchranáře těžko dostupném terénu, tak mohou horští záchranáři účinně zmírnit bolest ještě před příjezdem zdravotníků. Podávání léku a proškolení členů horské služby probíhá pod vedením lékařky HS a ZZS LK Lucie Langové. „Tento lék slouží k tlumení bolesti a pro svůj způsob podání formou inhalace a pro rychlý a

efektivní nástup účinku je pro kolegy z horské služby ideálním pomocníkem,“ říká Langová. Vysvětluje, že pro pacienty se jedná o revoluční novinku, která zkracuje mnohdy zbytečně dlouhou dobu trávenou v bolestech.

„Pokud se postižený zraní v oblasti, kam se záchranáři nemohou sanitními vozy dostat, což se u běžkařů či cyklistů stává poměrně často, musí členové horské služby volit jinou variantu přístupu k místu nehody, nejčastěji na lyžích, skútrech nebo pěšky. V případě, že měl zraněný takové bolesti, které znemožnily jeho vyproštění a manipulaci s ním, nezbývalo, než přivést na místo lékaře nebo záchranáře, který mu mohl podat tisíce léky, což ale zásah prodloužilo až o několik desítek minut. „Potřebujeme-li vyprostit z nepřístupného horského terénu například člověka se zlomenou končetinou, kdy se bolest při manipulaci zvyšuje i sebemenším pohybem úlomků kostí, je to téměř nadlidský úkol. Nikdo nechce jinému působit bolest,“ vysvětluje náčelník Horské služby Jizerské hory René Mašín.

Podat lék zraněnému ovšem nemůže nikdo bez patřičného proškolení, které vede právě Lucie Langová. „Je třeba, aby členové horské služby uměli rozlišit případy, kdy je podání léku vhodné a kdy je naopak lépe vyčkat na zdravotnickou záchrannou službu. Pacient musí vnímat a komunikovat, musí být oběhově stabilní a nesmí být pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Stejně tak nesmí mít vážné onemocnění jater nebo ledvin,“ zdůrazňuje Langová. Dodává, že se inspirovala zkušenostmi zahraničních kolegů pracujících ve vysoko-horských oblastech, kde se tento lék úspěšně používá již několik let.

A proč je jeho zavedení tak důležité právě v Jizerských horách? Zejména proto, že právě ony jsou českým rájem běžkařů a cyklistů. Tito sportovci se velmi často dostávají daleko od cest přístupných sanitním vozům, navíc bývají většinou oblečení poměrně nalahko. Pokud zůstanou zranění ležet někde v terénu či ve sněhu, dochází u nich velmi rychle k prochladnutí a s tím spojeným závažným zdravotním komplikacím, které mohou vézt až k ohrožení života. Zde je cílem co nejrychlejší předání pacienta zdravotníkům a tedy i včasné umožnění

manipulace a transportu pacienta, což bez tlumení bolesti zraněného někdy není možné. Proto jsme za možnost podání analgetik horskou službou velmi vděčni," dodává Langová.

Zabezpečte se! Chraňte majetek sobě i svým sousedům!

KRAJ - Policisté v Libereckém kraji se zapojili do nového preventivního celorepublikového projektu na ochranu majetku. Krajské ředitelství policie Libereckého kraje se v loňském roce zapojilo do nového celorepublikového preventivního projektu

**„Zabezpečte se! Chraňte majetek sobě i svým
sousedům“**,

na kterém Policie ČR spolupracuje s Ministerstvem vnitra ČR.

Tento projekt byl iniciován potřebou informovat veřejnost v nových trendech vloupání do obydlí, které se objevily v okolních sousedních státech a nově již překročily i hranice České republiky. Projekt je koncipován jako souhrnné opatření o nových účinných způsobech ochrany majetku, o technickém a elektronickém zabezpečení a jeho vhodné kombinaci. Jeho cílem je snížit nápad trestné činnosti v případech odcizení např. legálně držných, zejména loveckých, střelných zbraní, krádeže zahradního vybavení, součástí a doplňků bytů a domů, cenností apod.

Technologický vývoj v oblasti zabezpečení domácností jde kupředu, taktéž pachatelé využívají nové techniky při vloupání do obydlí.

Projekt proto reaguje na tento vývoj, a to osvětou k této problematice směrem k široké veřejnosti, ale také dovnitř Policie ČR vzděláváním policistů specializujících se na majetkovou trestnou činnost v nejnovějších technologiích zabezpečení majetku.

Projekt byl oficiálně spuštěn a představen veřejnosti na tiskové konferenci konané na Policejním prezidiu dne 29.11. 2018.

Hlavními nástroji projektu jsou **mobilní aplikace pro občany „Zabezpečte se“** se základními informacemi a návody pro zabezpečení majetku, dále rozhlasové spoty určené do médií, ale i do rozhlasů obcí a měst a také videospoty.

Projekt ukazuje, vysvětluje a doporučuje občanům správná a relevantní řešení zabezpečení jejich majetku pomocí nezbytného základu zabezpečení každého bytu, domu či jiného objektu prostřednictvím mechanických zábranných systémů. Zdůrazňuje důležitost certifikace výrobků a služeb. **Informace jsou občanům k dispozici v mobilní aplikaci „Zabezpečte se“ dostupné v App Store či na Google Play. Informace, jak jí nainstalovat a používat jsou dostupné na stránkách www.cmzs.cz. Více informací a videospoty k novému projektu jsou k dispozici na webových stránkách <https://www.policie.cz/clanek/novy-preventivni-projekt-na-ochranu-majetku>.**

Neměli bychom těmto "nezvaným hostům" dávat příliš mnoho šancí. Zároveň budme všímaví nejen ke svému majetku, ale i ke svému okolí.

por. Bc. Vladimíra Šrýtrová, koordinátorka prevence KŘP Libereckého kraje

Připomenutí akcí

**V sobotu 13.4. ALISY BĚH
TROJZEMÍM v Hrádku nad Nisou
v rekreačním areálu Kristýna (sever).
Pořádá Multisport Team. Prezentace
závodníků od 8.20 hodin.**

**V neděli 14.4. od 9 do 12 hodin
VESELÉ VELIKONOČNÍ DOPOLEDNE
Pro děti i dospěláky u Domu
s pečovatelskou službou v Chotyni.
Součástí i BLEŠÍ TRH DĚTÍ ZE ZŠ.**

**V neděli 14.4. od 14 do 17 hodin ve
Stodole v Bílém Kostele (u kostela sv.
Mikuláše)
VELIKONOČNÍ TRHY A TVOŘIVÉ
DÍLNIČKY**

Soutěž „O nej ... velikonoční beránek“

**BĚH CÍSAŘSKÝM ÚDOLÍM
43. ročník**

27. dubna na horochatě Horní Sedlo

Prezentace 9 - 9.50 hodin
Start první kategorie 10 hod.
Dětské kategorie od 50 do 3 000 m
Kategorie dospělých od 3 000 do
14 000 m
Startovné pro všechny kateg. 20,- Kč
Svoz z náměstí 8.30 - 9.30
Odpoledne posezení u ohně s muzikou
a otevírání skal

Blíží se Velikonoce

Velikonoce nemají jedno pevné datum, kdy jsou slaveny. Konají se vždy v neděli po prvním jarním úplňku. Velikonoční neděle pak může připadat na jakékoliv datum v rozmezí 22. března až 25. dubna. Velikonoce jsou křesťanskými oslavami konce období půstu a připomínají poslední dny Ježíše Krista, jeho smrt i vzkříšení. Pohanská tradice se váže k oslavám Velikonoc jakožto svátků jara a svým způsobem rovněž jakéhosi vzkříšení, znovuzrození a probouzení přírody. Na jaře se příroda budí k životu zpět po zimě. Je to období zeleně a veselých barev květů, slunečních paprsků a uvolnění po tuhé zimě. Tyto svátky oslavují i plodnost a nový život všeobecně, pro křesťany je to největší svátek v roce. Název Velikonoce je odvozen od Velké noci – noci, kdy vstal Ježíš Kristus z mrtvých.

Názvy dnů ve velikonočním týdnu

Velikonoční týden se nazývá týdnem pašiovým, jednotlivé dny v tomto týdnu mají své názvy a pojí se s nimi i některé pověry.

Květná neděle je poslední postní nedělí. Nemá se nic péct, aby se nezapekl květ na stromech a ten by pak neměl žádnou úrodu. Spolknout jednu až tři svěcené kočky zajistí zdravý krk po celý následující rok.

Modré pondělí je posledním masopustním pondělím, název Modré pondělí je pravděpodobně odvozen od látky, která se ten den vyvěšovala v kostele. V tento den by se nemělo pracovat ani nic dělat.

Šedivé úterý – v tento den se důkladně vymetalo a uklízelo obydlí.

Škaredá středa, říká se jí též Smetná nebo Sazometná, podle tradice se v tento den mají vymetat komíny. Podle pověry, budete-li se v tento den mračit, pak vám to zůstane tak po celý rok. Podle Bible je Škaredá středa dnem, kdy Jidáš zradil Ježíše.

Zelený čtvrtek. Na Zelený čtvrtek se naпослед do Velikonoc rozezní zvony, říká se, že odlétají do Říma. Znovu se ozvou až na Bílou sobotu. V tento den se traduje, že je zdravé jíst něco zeleného, to proto, aby byl člověk zdravý po celý následující rok. Také se tradovalo, že kdo se tento den ráno omyje ranní rosou, ten má pevné zdraví a krásu na následující rok rovněž zajištěno. V tento den by se neměl nikdo s nikým hádat, jinak nás hádky a neshody budou provázet celý rok. Také bychom si rozhodně v tento den neměli od nikoho půjčovat, ale pokud dříve půjčené v tento den vrátíme, pak si k nám údajně najdou cestu i peníze.

Velký pátek – v tento byl podle Bible Ježíš souzen, odsouzen a ukřižován. Pro křesťany dnes platí přísný půst. Na Velký pátek se prý podle tradice otevírá země a vydává své poklady. V tento den se nemá nic půjčovat, ale ani darovat nebo prodávat. Na Velký pátek neperte prádlo, nemělo by se ani pracovat na poli nebo spát v sadu.

Bílá sobota je den, kdy končí půst, který trval celých předešlých 40 dní. V domácnostech se uklízí, pečou se mazance a velikonoční beránci, zdobí se vajíčka a pleťou pomlázky. Zvláštní tradice se v tomto dni váže k ovocným stromům. Za jejich „probuzení“ k příští úrodě se postříkávaly vodou, nejčastěji lidé stromy třásli.

Velikonoční neděle (Boží hod velikonoční) – v kostele se světi jídlo, které se pak podává u slavnostní tabule.

Velikonoční pondělí (Červené) – u nás je spojeno s nejrůznějšími zvyky a tradicemi, jako chodit s pomlázkou, velikonoční mrs-

kání děvčat, které jim má předat jarní svě-
žest, koleda s říkankami, barvená vajíčka.

**Zveme děti a rodiče ve středu 17. 4.
od 18 hodin do Domu s pečovatelskou
službou v Chotyni na loutkovou
pohádku divadla KOZLÍK**

O ČERVENÉ KARKULCE

Vstupné dobrovolné

Setkání turistů na Výhledech
40. ročník, v sobotu 27.4. - start od 8
do 8.30 hodin v Chrastavě na Náměstí
1. máje. Vuřty, pivo, limo, táborák.

Pálení čarodějnic

Na ploše u sokolovny v úterý 30. 4. V 18
hodin zapálíme oheň (tentokrát již bude
VATRA). Pro děti špekáčky a pití
zdarma, kdo přinese čarodějnicí na
spálení nebo přijde jako čarodějnice,
dostane dárek. Dospělí si budou moci
špekáčky a točené pivo zakoupit -
občerstvení zajistí T. J. Sokol.

Zápis do Mateřské školy Chotyně

(pro školní rok 2019-2020)

**Ve čtvrtek 2. 5.
od 10 do 17 hodin.**

Děti budou do MŠ přijímány na základě
stanovených kritérií. K zápisu nutný
průkaz totožnosti rodiče, rodný list
dítěte a lékařské potvrzení o povinném
očkování (lze vyzvednout v MŠ nebo
stáhnout na webových stránkách školy).
Další informace na tel. 482 723 150.

**Lužická padesátka
48. ročník**

Sobota 4. Května

Start a cíl - školní jídelna ZŠ TGM
50 km od 6 hod, ostatní 7 - 10 hod.

Startovné 30,- Kč

Ukončení pochodu nejpozději v 18 hodin
Trasy 7, 15, 25 a 50 km

**Sběrný dvůr již je otevřený
každou středu a sobotu od 14 do
16 hodin.**

**Na Obecním úřadu je stále
k dispozici permanentní
vstupenka do ZOO v Liberci.
Je pro 5 osob. A bude dále, na
další rok kupujeme opět.**

Fotbalové zápasy:

Muži:

Sobota 13.4. od 15.00 hod.

Chotyně : Višňová B

Sobota 27.4. od 15.00 hod.

Chotyně : Raspenava

Mladší žáci:

Sobota 4.5. od 10.00 hod.

Chotyně : Mníšek

Přijďte podpořit naše hráče!!!

V úterý 16. 4. Od 18.30 hod. se koná v DPS

Veřejné zasedání obecního zastupitelstva

1. Určení návrhové komise, zapisovatele a ověřovatelů zápisu
2. Hospodaření obce v roce 2018, schválení Závěrky
3. Zpráva o kontrole hospodaření obce v roce 2018 a schválení Závěrečného účtu obce
4. 1. rozpočtová změna
5. Dary na sportovní činnost a skautům
6. Prodej nemovitostí
7. Smlouva o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti
8. Různé

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo
MK ČR U 11 793.